

Com crear un partit en quatre setmanes

Del 26 al 28 d'aquest mes, el PSPV-PSOE celebrarà el seu congrés més transcendent. S'hi escollirà nou secretari general i s'hi definirà el nom de la formació, l'estructura i, fins i tot, la ideologia. Avui, tot és a l'aire.

5

precandidats

JORGE ALARTE

Nascut a Alaquàs (Horta) el 1973, a 21 anys ja era regidor de Joventut del seu poble. Quatre anys més tard accedí a l'alcaldia, càrrec que renovà el 2003 i el 2007. Fa un any, en dimitir Joan Ignasi Pla, va dir que aspirava a succeir-li. Vol un PSPV

de centre, sense flirteigs amb el nacionalisme i –tot i que un dia fou lermista– que soterre per sempre més “la generació del 78”. No es manifesta sobre qüestions com el canvi de nom ni la nova estructura: només vol parlar de discurs, de tenir mans lliures per a fer la nova executiva i de ser el candidat a la Generalitat

JOAQUIM PUIG

Nascut a Morella (Ports) el 1959, és l'alcaldia de la seua ciutat des del 1995. A més, ha estat portaveu a les Corts, on acumula tres legislatures. La passada fou vice-president de la mesa i va ser un dels dos responsables de negociar la reforma de l'Estatut d'Autonomia.

El seu nom va lligat íntimament al de l'ex-president Joan Lerma, encara que aquest, actual president de la gestora, no ha pres posició en aquesta cursa. Ha creat la plataforma Nou Socialisme Valencià i insisteix a dir que només vol ser el secretari general, ja que li sembla massa prompte per a parlar de candidatures del 2011.

FRANCESC ROMEU

Nascut a Silla (Horta) el 1974 i de pasat ciscarista, dirigeix, des del 2004, la Fundació Jaime Blanco, dedicada a la formació dels afiliats del PSOE. Ha estat diputat al Congrés i membre de la gestora que el 2000, en plena crisi,

va assumir el comandament del PSPV. Tot i que fa mesos que fa campanya amb bona resposta de la militància, no sembla reunir tants suports com Puig i Alarte, els únics que ara com ara sembla que tenen coll avall el 20% dels avals dels 584 delegats que calen per a esdevenir candidat a secretari general.

JOSÉ LUIS ÁBALOS

Nascut a Torrent (Horta) el 1959 i amb una joventut lligada al partit comunista, la seua trajectòria s'ha circumscrit a càrrecs de confiança sota la Generalitat socialista, primer, i a la ciutat de València, de la qual és regidor des del 1999. Ha estat portaveu del PSPV a la

Diputació. El 2000 va estar a un pam de vots de guanyar la secretaria general, que va recaure en Pla. Aquell any fou el socialista valencià més rellevant que va fer costat a José Luis Rodríguez Zapatero al congrés en què aquest va arribar al cim del partit. Així i tot, no tenen cap mena de relació. No agrada gaire a Madrid, vaja.

ANA NOGUERA

Nascuda a Krefeld (Alemanya) el 1964, tothom la considera molt treballadora. El 1999 va aspirar, sense gaire èxit, a l'alcaldia de València. Des del 2003 és diputada a les Corts –Puig i ella són els únics, del cinquet–, i prové del corrent Esquerra Socialista. Té la seua claca,

però no entre els delegats, sinó a la base. Li costarà d'arribar al 20% d'avals, però la beneficia que el màxim que hom pot recollir és el 30%. Podria ajudar-la-hi la plataforma Socialisme i Ciutadania, on hi ha Leire Pajín i un centenar de persones més. Si no presenten un sisè candidat, faran costat a Alarte o a ella.

4 noms

DUBTES SOBRE LA DENOMINACIÓ

**PSPV
PSOE** El gener del 1978 el PSOE es fusiona amb el Partit Socialista del País Valencià, formació valencianista i d'esquerres nascuda el 1974. Durant trenta anys, la marca conjunta ha estat PSPV-PSOE, per bé que el component nacional ha perdut força. La ponència de l'11è congrés proposa de rebatejar el partit.

**PSCV
PSOE** "Partit dels Socialistes de la Comunitat Valenciana". Aquesta és la fórmula que, "sense oblidar els nostres orígens i els nostres sentiments", però amb l'objectiu que "se'ns conega i reconega com el que som i el que volem ser", recomanen els seus redactors: Àngel Luna, Inmaculada Rodríguez-Pinero i Alfred Boix.

**PSV
PSOE** La proposició ha generat força polèmica, i serà un dels aspectes més esmenats. Hom ha suggerit "Partit Socialista Valencià", però sense èxit a les comarques del sud; a més, aquesta fórmula evocaria l'històric PSV, que va caracteritzar-se, precisament, pel seu nacionalisme.

**PdSV
PSOE** Una quarta possibilitat para atenció en les persones, més que no en el territori: seria, a la manera del PSC, "Partit dels Socialistes Valencians", una altra opció no ben vista a la part meridional del país. En tot cas, és factible que sorgesquen noves propostes.

2 discursos

PONÈNCIA MARC

Si la ideologia és el pilar mestre de qualsevol partit polític, els socialistes valencians hauran de filar molt prim a l'hora d'optar per una, perquè ara com ara és a l'aire. La ponència que debatran al seu congrés nacional demana un tomb al centre, a fi de captivar els milers i milers de votants que se situen en aquesta franja i que, molt majoritàriament, voten PP al País Valencià. En canvi, no falten veus que alerten de la perversitat d'aquest viratge, i avisen que lluitaran intensament perquè el canvi no fructifiqui. També n'hi ha que demanen de marcar terreny amb el Bloc.

3 estructures

UNA ORGANITZACIÓ PARTIDA EN TRES

 No es preveu que la probable mutació de nom afecte els principals òrgans de govern del partit: congrés, executiva i congrés territorial continuaran acompanyant-se del qualificatiu de *nacional*, sempre que no s'impose una visió restrictiva segons la qual, com que al nou Estatut la Comunitat Valenciana és reconeguda com a "nacionalitat històrica", allò "nacional" passe a ser "de nacionalitat".

 En acabar la cimera nacional, el PSPV-PSOE iniciarà el procés de constitució de les direccions provincials, una novetat a la formació. Amb Galícia, era l'única federació del PSOE –el PSC n'és autònom– que mantenia una estructura comarcal. Caldrà veure si aquesta nova divisió organitzativa no genera contrapoders que malmeten la capacitat de maniobra del secretari general del partit, sobretot pel que respecta a Alacant.

 Malgrat tot, perviurà l'estructura comarcal, per bé que molt esquifida, quant a capacitat decisòria: seran "estructures intermèdies de coordinació entre la província i els municipis", segons que explica la ponència, que parla d'un consell coordinador a cadascuna de les 26 divisions comarcals, dins dels quals hi haurà responsables de mobilització, d'acció electoral, de coordinació municipal, de moviments socials i de comunicació.

1 congrés

LA DATA D

 Del 26 al 28 de setembre, sota el lema "Amb tu, 1 nou projecte", 584 delegats triaran un nou líder, validaran el nom actual o en buscaran un altre, definiran meticulosament com articular la nova estructura provincial amb la històrica comarcal, decidiran si caminen cap al centre o si plantegen idees alternatives a les del PP... I, sobretot, miraran d'evitar els espectacles poc edificants que van oferir a les acaballes dels anys 90, quan les lluites intestines van provocar, per exemple, la dimissió de Joan Ignasi Pla al cap de quatre dies d'haver estat escollit secretari general. Ara, nou anys més tard, tornen a buscar-li un recanvi.

Victor Maceda